

CD-591 STEREO

digital

"Det kom ett brev"
(*'There Came a Note'*)
A Swedish Bouquet

Anders Andersson, tenor

Folke Alin, piano • Allmänna Sången/Cecilia Rydinger-Alin • Mats Nilsson, piano

A BIS original dynamics recording

ALFVÉN, Hugo (1872-1960)

1	Jag längtar dig (<i>Text: Ernst Thiel</i>) (<i>Abr. Lundquist</i>)	1'54
2	Skogen sover (<i>Text: Ernst Thiel</i>) (<i>Abr. Lundquist</i>)	2'41
3	Så tag mit hjerte (<i>Text: Tove Ditlevsen</i>) (<i>Gehrmans</i>)	3'09

de FRUMERIE, Gunnar (1908-1987)

4	Kärlekens visa (<i>Text: Pär Lagerkvist</i>) (<i>STIM</i>)	1'26
5	Det är vackrast när det skymmer (<i>Text: Pär Lagerkvist</i>) (<i>NMF</i>)	2'25
6	Det kom ett brev (<i>Text: Pär Lagerkvist</i>) (<i>NMF</i>)	3'37

RANGSTRÖM, Ture (1884-1947)

7	I dina händer (<i>Text: Erik Blomberg</i>) (<i>NMF</i>)	1'38
8	Som en blommande mandelträd (<i>Text: Pär Lagerkvist</i>) (<i>NMF</i>)	1'56
9	Det finns väl så många i världen att äga (<i>Text: Karl Asplund</i>) (<i>NMF</i>)	1'11

DOMINIQUE, Monica (b.1940)

10	Tillägnet (<i>Text: Lars Forsell</i>) (<i>M/s</i>)	4'55

ADOLPHSON, Olle (b.1934), arr. Robert Sund

11	Sign. "Karlsson — evig vår" (<i>Text: Olle Adolphson</i>) (<i>M/s</i>)	4'22

RAMEL, Povel (b.1922), arr. Robert Sund

12	Underbart är kort (<i>Text: Povel Ramel</i>) (<i>Sveriges Körförbund</i>)	3'21

	STENHAMMAR, Wilhelm (1871-1927)	
[13]	Lycklandsresan (<i>Text: Gustaf Fröding</i>) (NMF)	2'18
[14]	Prins Aladin av lampan (<i>Text: Gustaf Fröding</i>) (NMF)	4'57
	LILJEFORS, Ruben (1871-1936)	
[15]	Säf, säf, susa (<i>Text: Gustaf Fröding</i>) (Abr. Hirsch)	2'41
	ALNÆS, Eyvind (1872-1932)	
[16]	Ingalill (<i>Text: Gustaf Fröding</i>) (NMF)	1'42
	SÖDERMAN, August (1832-1876)	
[17]	Kung Heimer och Aslög (<i>Text: Frans Hedberg</i>) (Edition Reimers)	6'02
	WIKANDER, David (1884-1955)	
[18]	Kung Liljekonvalje av dungen (<i>Text: Gustaf Fröding</i>) (NMF)	3'40
	SJÖBERG, Carl (1861-1900), arr. Per-Gunnar Alldahl	
[19]	Tonerna (<i>Text: Erik Gustaf Geijer</i>) (M/s)	2'40
	ANONYMOUS (Traditional) , arr. Mats Nilsson	
[20]	Värmlandsvisan (<i>Text: Fredrik A. Dahlgren</i>) (M/s)	4'23
	Anders Andersson , tenor ([1]-[17]; [19]-[20])	
	Folke Alin , piano ([1]-[9]; [13]-[17])	
	Allmänna Sången directed by	
	Cecilia Rydinger-Alin ([10]-[12]; [18]-[20])	
	Mats Nilsson , piano ([10]-[12]; [19])	

‘**T**hat copse to me is dear — my childhood whispers there’, wrote the Swedish poet Gustaf Fröding in his poem *Walks in the Landscape*. David Wikander chose the text to *King Lily-of-the-valley*, sung on this record by the Uppsala University Choir (Allmänna Sången), from the same poem. ‘That copse...’ contains much of light and darkness, a vein of melancholy as well as bucolic scenes of country folk who knew how to appreciate the child who preferred singing to football, who preferred visiting the ‘old wives’ in the neighbouring cottages to throwing marbles with his contemporaries...

Now the years have caught me up and I play marbles with the children; or at least I share in their achievements and enjoy their successes in the noble game of marbles...

‘That copse...’ gave a sense of security in life, an experience of nature, of calm, of silence — that which is so difficult to find today, ‘that copse’ which we all have need of, in the busy city, in the slow regularity of small-town life, in the socially regulated environment.

Thus a tapestry is woven of life’s many colours: roots in Värmland, tones that seek and convey rest. The letter that reminds us of generations that have passed on. Generations that really asked the same questions that we ask today; perhaps finding different answers. Answers they could live with.

The tempestuous experience of love’s wordless communication and the knowledge that while ‘there are many others’ there is ‘no-one but you’.

And the defiant hope that, although time has passed, there are still possibilities, that this is not the end, that to hope is desirable and possible.

And the journey to ‘Blissland’ may not end as one wished; something one has to put up with or accommodate to because the truth is that ‘marvellous is much too short’ so we have to make the best of what we are offered...

Our light, our ‘summer light is warm and secure’, while the winter is as cold as the summer is warm. And our fear of grief is not expressed openly. For we are not sure whether there is someone to share it or if others ‘are

frightened of grief”?

The only thing I am certain of is that ‘to Värmland I shall yet return’.

Anders Andersson

Anders Andersson started his singing career as a very young man in an evangelical church. His first, and highly influential, teacher was Inga-Britt Westergren who not only badgered him when necessary but also saw to it that music was fun. Living in Värmland it was natural for him to continue his studies at the excellent music college of Ingesund. Here he was taught singing by Hans Wihlborg — 8.30 a.m. on Saturday mornings! — who was also his teacher for many years at the State College of Music in Stockholm. Here he also made contact with two major formative influences, Erik Sædén and Eric Ericson. Anders Andersson worked under Eric Ericson for many years as singing coach to Sweden’s outstanding male-voice choir, Orphei Drängar. He also sang regularly in two chamber choirs directed by Eric Ericson at the college and at the Swedish Broadcasting Corporation as well as making his stage début as *Œdipus* in Stravinsky’s work of that name under Eric Ericson’s baton. Anders Andersson studied for a year at the National Opera College in Stockholm and has sung a number of leading operatic rôles including an acclaimed Samson in Saint-Saëns’ *Samson and Delilah*. His first solo rôle at Stockholm’s Royal Opera was in 1991 and he has since appeared there regularly. He has also made a number of guest appearances abroad.

Folke Alin (b.1960) studied at the State College of Music in Stockholm. He also studied the piano with Irène Mannheimer and romance interpretation with Dorothy Irving. He works as a freelance musician ; at the Folkoperan in Stockholm for instance he is a coach and chorus conductor. He works as a pianist and coach for the choir Orphei Drängar and has given numerous romace concerts with Erik Sædén, Ingrid Tobiasson and Anders Andersson.

The Uppsala University Choir (Allmänna Sången) was founded in 1830 and is the oldest university choir in Sweden. Originally it comprised only male singers but it has been mixed since 1963. Among the choir's former conductors are O.F. Tullberg (its founder), Oscar Arpi, Hugo Alfvén and Robert Sund. Since 1988 it has been directed by Cecilia Rydinger-Alin. The choir appears frequently in concert and on television. Recently it has worked with Esa-Pekka Salonen and the Swedish Radio Symphony Orchestra and also under the direction of Eric Ericson.

Cecilia Rydinger-Alin (b.1961) studied conducting at the State College of Music in Stockholm with (among others) Eric Ericson and Jorma Panula. She has worked with both the Swedish Radio Choir and the Adolf Fredrik Bach Choir. In 1991 she won the prestigious conducting competition of the Swedish Royal Opera, where she has subsequently been engaged. She appears regularly with Sweden's leading symphony orchestras.

Mats Nilsson completed his studies at the State College of Music in Stockholm as its first and only student to have choral conducting as his principal subject. Since 1987 he has been the conductor of the YMCA Chamber Choir. He is also the director of the Gothenburg Symphony Choir and conducts his own vocal ensemble in a repertoire concentrating on early music and the choral music of the 20th century.

”**D**en dungen är mig kär — min barndom susar där”. Så skriver Gustaf Fröding i en av stroforna i dikten *Strövtåg i hembygden*. Ur samma dikt har David Wikander hämtat texten *Kung Liljekonvalje*, som Allmänna sången sjunger på den här skivan. ”Den dungen...” rymmer mycket av ljus och mörker, stråk av vemod och tokroliga infall av jordnära människor, som förstod att med värme se på barnet, som hellre sjöng än spelade fotboll, hellre hälsade på hos ”tanterna” i grannstugorna än spelade

kula med jämnåriga...

Men nu har åren hunnit i fatt, nu får han spela kula med barnen eller åtminstone ta del av deras bravader och njuta av lagrarna de skördar i kulspelandets ädla konst...

"Den dungen..." var något av tryggheten i tillvaron, upplevelsen av naturen, stillheten, tystnaden — denna företeelse som idag är så sällsynt att få uppleva, "den dungen" som behövs mitt i stress och brusande storstadsliv, mitt i småstadens lunk och landsbygdens kontrollerande sociala miljö.

Så vävs en väv, med många inslag av livets färger, förankringen i Värmland, tonerna som ber om och ger vila. Brevet som minner om generationerna som gått före. Den generation som inte egentligen ställde andra frågor än de vi ställer idag, möjligtvis fann de andra svar. Svar de orkade leva på.

Den stormande upplevelsen av kärlekens ordlösa kontakt och vetskapen om att trots att "det finns så många andra" finns det "ingen annan än du".

Och den trotsiga förhoppningen, att trots att tiden gått finns det ändå en möjlighet, det är inte slut, en hoppets efterlysning är önskvärd och möjlig.

Och resan till Lyckland slutar kanske inte som man önskade, men det får man också leva med eller hitta ett sätt att leva med för det är ju så att "underbart är alldeles för kort", så det gäller att ta vara på det som bjuds...

Så är vårt ljus, vårt "sommarljus varmt och tryggt" och vintern lika kall som sommaren är varm. Och vår rädsla för sorgen är inte direkt uttalad och vi vet inte riktigt, om det finns någon som delar den, eller om andra "rädes..för sorgen"?

Det enda som är riktigt klart är att "till Värmland jag ändåock återvänder".

Anders Andersson

Anders Andersson började sin sångarkarriär vid mycket unga år i en metodistkyrka. Hans första och mycket betydelsefulla lärare var Inga-Britt Westergren, som inte endast puffade på honom när så var nödvändigt, utan

även såg till att musik var något roligt. Eftersom han bodde i Värmland var det naturligt för honom att fortsätta studierna vid den utmärkta Ingesunds musikskola. Här undervisades han i sang av Hans Wihlborg (lördagar kl 08.30!) som även under en rad år skulle bli hans lärare vid Musikhögskolan i Stockholm. Här knöt han även kontakt med två personer, som skulle betyda mycket för hans utveckling, Erik Sædén och den legendariske körledaren Eric Ericson. Anders Andersson arbetade många år under Eric Ericson som sångrepetitör hos OD. Han sjöng även regelbundet i Eric Ericsons två kammarkörer — vid Musikhögskolan och Sveriges Radio — och debuterade i musikdramatiska sammanhang som Oedipus i Stravinskys operaoratorium under Eric Ericsons ledning. Anders Andersson studerade ett år vid Operahögskolan i Stockholm och han har sjungit ett antal huvudroller, däribland en bejublade Simson i Saint-Saëns' *Simson och Delila*. Hans första soloframträdande på Kgl. Teatern i Stockholm ägde rum 1991, och sedan dess har han sjungit regelbundet där. Han har även gjort ett antal gästspel i utlandet.

Folke Alin (f. 1960) studerade vid Musikhögskolan i Stockholm. Han har även studerat piano för Irène Mannheimer och romansinterpretation för Dorothy Irving. Han arbetar som frilansmusiker vid bl a Folkoperan i Stockholm, där han fungerar som repetitör och kormästare. Han arbetar som pianist och repetitör i sångsällskapet Orphei Drängar och har gjort ett flertal romanskonsserter med Erik Sædén, Ingrid Tobiasson och Anders Andersson.

Allmänna Sången grundades 1830 och är Skandinavians äldsta universitetskör. Ursprungligen bestod den enbart av manliga sångare, men sedan 1963 är kören blandad. Bland körens tidigare dirigenter märks O.F. Tullberg (körens grundare), Oscar Arpi, Hugo Alfvén och Robert Sund. Sedan 1988 är Cecilia Rydinger-Alin sånganförare. Kören framträder flitigt på konsertestraden i TV och i inspelningsstudion. Allmänna Sången har nyligen

gjort produktioner under ledning av Esa-Pekka Salonen i samarbete med Radiosymfonikerna samt under ledning av Eric Ericson.

Cecilia Rydinger-Alin (f. 1961) är utbildad i dirigentklassen vid Musikhögskolan i Stockholm, där hon studerade för bl a Eric Ericson och Jorma Panula . Hon har arbetat med både Radiokören och Adolf Fredriks Bachkör. I 1991 vann hon Kungliga Operans stora dirigenttävling och har senare fått engagemang vid Operan. Hon arbetar regelbundet med de stora svenska symfoniorkestrarna.

Mats Nilsson avslutade sina studier vid Musikhögskolan i Stockholm som diplomlinjens förste och ende elev med kördirigering som huvudämne. Sedan 1987 är han dirigent för KFUMs Kammarkör. Han är även ledare för Göteborgs Symfoniska Kör och leder en egen vokalensemble med inriktning på såväl tidig musik som 1900-talets körmusik.

„**L**ieb ist mir jener Hain — dort säuselt meine Kindheit“. So schreibt der schwedische Romantiker Gustaf Fröding in seinem Gedicht *Strövtag i hembygden* (Streifzüge in der Heimat). Demselben Gedicht entnahm David Wikander den von dem Chor Allmänna sången hier vorgetragenen Text *Kung Liliekonvalje* (König Maiglöckchen). Das Gedicht enthält viel Licht und viel Dunkelheit, Streifen von Wehmut und drollige Einfälle von naturnahen Menschen, die es verstanden, mit Wärme das Kind zu betrachten, das lieber sang als Fußball spielte, lieber die „Tanten“ in den Nachbarhöfen besuchte als mit Gleichaltrigen Murmeln spielte...

Jetzt haben ihn aber die Jahre eingeholt, jetzt darf er mit den Kindern Murmeln spielen oder zumindest ihre Glanzstücke beobachten und die Lorbeeren genießen, die sie in der edlen Kunst des Murmelnspiels ernten...

„Jener Hain“ war etwas von der Geborgenheit im Dasein: das Erlebnis der Natur, der Stille, des Schweigens — diese heute so seltene Erscheinung, „jener

Hain“, der mitten im Streß und im brausenden Großstadtleben gebraucht wird, mitten im Trott der Kleinstadt, und im überwachenden sozialen Milieu der Provinz.

So wird ein Gewebe gewoben, mit vielen Einschlügen der Farben des Lebens, mit Verankerung im Land Värmland, mit Tönen, die um Ruhe bitten und sie auch vermitteln. Der Brief, der an die vorangegangenen Generationen erinnert. Jene Generationen, die eigentlich keine anderen Fragen stellten als die, die wir heute stellen; möglicherweise fanden sie andere Antworten. Antworten, die ihnen die Kraft zum Leben gaben.

Das stürmische Erlebnis des wortlosen Kontaktes der Liebe, und die Gewißheit, daß es — obwohl es „so viele andere gibt“ — „nur Dich gibt“.

Und die trotzigte Hoffnung, daß es, obwohl die Zeit vergangen ist, doch eine Möglichkeit gibt, es ist nicht aus, die Hoffnung zu suchen ist wünschenswert und möglich.

Und die Reise ins Land des Glücks endet vielleicht nicht so, wie man es gewünscht hätte, aber auch damit muß man leben, denn es ist ja so, daß „Wunderbar viel zu kurz ist“, und deswegen muß man das Gebotene ausnützen...

So ist unser Licht, unser „Sommerlicht warm und geborgen“, und der Winter ist genauso kalt wie der Sommer warm ist. Und unsere Angst vor der Trauer wird nicht direkt ausgesprochen, und wir wissen nicht ganz, ob es jemanden gibt, der sie teilt, oder ob andere „Angst vor der Trauer“ haben?

Das einzige, was klar steht, ist: „ich kehre doch nach Värmland zurück“.

Anders Andersson

Anders Andersson begann seine Sängerkarriere in sehr jungen Jahren in einer Methodistenkirche. Sehr bedeutsam für ihn war seine erste Lehrerin, Inga-Britt Westergren. Sie setzte ihm nicht nur wenn notwendig zu, sondern machte auch das Musizieren lustbetont. Da er in der Provinz Värmland lebte, fiel es ihm natürlich, die Studien an der dort gelegenen, ausgezeichneten

Musikhochschule Ingesund fortzusetzen. Hier bekam er Gesangsunterricht von Hans Wihlborg (samstags um 08.30 Uhr früh!), der später mehrere Jahre lang auch an der Stockholmer Musikhochschule sein Lehrer sein sollte. Hier lernte er außerdem zwei Personen kennen, die viel für seine weitere Entwicklung bedeuten sollten: den Hofsänger Erik Sædén und den legendären Chorleiter Eric Ericson. Anders Andersson arbeitete viele Jahre lang bei Eric Ericson als Korrepetitor des hervorragenden Männerchores, Orphei Drängar in Uppsala. Er sang auch regelmäßig in den zwei von Eric Ericson geleiteten Kammerchören — an der Stockholmer Musikhochschule und am Schwedischen Rundfunk — und er debütierte in musikdramatischen Zusammenhängen als Oedipus in Strawinskys Opernatorium unter der Leitung von Eric Ericson. Anders Andersson studierte ein Jahr lang an der Stockholmer Opernhochschule und sang mehrere Hauptrollen, darunter einen gefeierten Samson in *Samson und Dalila* von Saint-Saëns. Sein erstes solistisches Erscheinen an der Stockholmer Kgl. Oper fand 1991 statt, seit welcher Zeit er regelmäßig dort singt. Er gastierte auch öfters im Ausland.

Folke Alin studierte an der Stockholmer Musikhochschule, außerdem Klavier bei Irène Mannheimer und Liedinterpretation bei Dorothy Irving. Er ist als freischaffender Musiker tätig, u.a. als Korrepetitor und Chordirektor an der Stockholmer Volksoper. Im Uppsalaer Chor Orphei Drängar ist er Pianist und Korrepetitor. Er trat bei Liedkonzerten mit Erik Sædén, Ingrid Tobiasson und Anders Andersson auf und unterrichtet auch Liedinterpretation.

Allmänna Sången wurde 1830 gegründet. Dieser älteste Universitätschor Skandinaviens war ursprünglich ein reiner Männerchor, ist aber seit 1963 gemischt. Unter den früheren Dirigenten des Chores sind zu erwähnen dessen Gründer O.F. Tullberg, Oscar Arpi, Hugo Alfvén und Robert Sund. Seit 1988 leitet Cecilia Rydinger-Alin den Chor, der häufig im Konzertsaal, auf dem Fernsehschirm und im Studio zu hören ist. In jüngster Zeit erschien der Chor

zusammen mit dem Symphonieorchester des Schwedischen Rundfunks unter der Leitung von Esa-Pekka Salonen, sowie unter der Leitung von Eric Ericson.

Cecilia Rydinger-Alin wurde in der Dirigentenklasse der Stockholmer Musikhochschule ausgebildet, wo sie u.a. bei Eric Ericson und Jorma Panula studierte. Neben Allmänna Sängen hat sie mit dem Stockholmer Rundfunkchor und dem Bachchor der Adolf-Fredrik-Kirche gearbeitet. 1991 gewann sie den großen Dirigentenwettbewerb der Kgl. Stockholmer Oper und wurde anschließend von der Oper engagiert. Sie dirigiert regelmäßig die großen schwedischen Symphonieorchester.

Als **Mats Nilsson** seine Studien an der Stockholmer Musikhochschule absolvierte, hatte er als erster und einziger Student der Diplombildung Chordirigieren als Hauptfach. Seit 1987 ist er Chefdirigent des Kammerchores des KFUM (C.V.J.M.) in Stockholm. Er leitet auch den Göteborger Symphonischen Chor sowie ein eigenes Vokalensemble, mit einem Repertoire von früher Musik bis zum Chorschaffen des 20. Jahrhunderts.

“**C**e boqueteau m'est cher — mon enfance y sussurre”, écrit Gustaf Fröding dans une des strophes du poème *Excursion au pays*. David Wikander tira, du même poème, le texte *Kung Liljekonvalje* (Roi Muguet) qu'Allmänna Sängen chante sur ce disque. “Ce boqueteau...” renferme beaucoup de lumière et de ténèbres, de passages mélancoliques et d'irruptions cocasses de gens terriens qui savaient regarder avec affection l'enfant qui aimait mieux chanter que jouer au football, rendre visite aux “bonnes femmes” dans les maisons voisines que jouer aux billes avec ses camarades du même âge...

Les années l'ont maintenant rattrapé, il peut aujourd'hui jouer aux billes avec les enfants ou au moins participer à leurs bravades et jouir des lauriers qu'ils ont récoltés au noble art du jeu de billes...

“Ce boqueteau” était une espèce de sécurité dans la vie, une expérience de la nature, du calme, du silence — ce phénomène qui est si rare de nos jours, “ce boqueteau” nécessaire au milieu du stress et de la vie grondante de la grande ville, au milieu du petit trot de la petite ville et de l’environnement social contrôlant de la campagne.

C’est ainsi que se tisse un tissu dont la trame porte les couleurs de la vie, de l’ancrage au Värmland, des airs qui demandent et donnent le repos. La lettre qui rappelle la génération précédente. La génération qui en fait n’avait pas posé d’autres questions que celles que nous posons aujourd’hui mais qui avait peut-être trouvé d’autres réponses. Des réponses avec lesquelles ces gens eurent la force de vivre.

L’expérience bouleversante du contact muet de l’amour et de savoir que, “quoiqu’il y en ait tant d’autres”, il n’y a “personne d’autre que toi”.

Et l’espoir défiant que, quoique le temps ait passé, il existe pourtant une possibilité, ce n’est pas fini, une recherche de l’espoir est désirable et possible.

Et le voyage au Pays du Bonheur ne se termine peut-être pas comme on le désirait mais on doit l’accepter aussi ou trouver moyen de l’accepter car “ce qui est merveilleux est bien trop court”, il s’agit donc de profiter de ce qui passe...

Telle est notre lumière, notre “lumière estivale chaude et sécurisante” et l’hiver est aussi froid que l’été est chaud. Et notre crainte du deuil n’est pas exprimée directement et nous ne savons pas exactement s’il y a quelqu’un qui le partage ou si d’autres “ont peur... du deuil”?

Tout ce qui est absolument clair est que “je reviens pourtant au Värmland”.

Anders Andersson

Anders Andersson a commencé sa carrière de chant tout jeune homme à l’église de la Société des missions. Son premier professeur, très influent, fut Inga-Britt Westergren qui non seulement le harcela au besoin mais encore vit à ce que la musique soit un plaisir. Puisque Andersson était domicilié au Värmland, il lui était naturel de poursuivre ses études à l’excellent

conservatoire d'Ingesund. Il reçut des cours de chant de Hans Wihlborg — à 8h.30 le samedi matin! — qui fut aussi son professeur pendant plusieurs années au conservatoire de Stockholm. C'est là qu'il vint également en contact avec deux influences formatrices majeures, Erik Sædén et le légendaire chef de chœurs Eric Ericson. Anders Andersson travailla avec Eric Ericson pendant plusieurs années comme répétiteur vocal du remarquable chœur de voix d'hommes de la Suède, Orphei Drängar. Il a aussi chanté régulièrement dans les deux chœurs de chambre dirigés par Eric Ericson au conservatoire et à la Société de Diffusion suédoise, et il fit ses débuts d'opéra comme Oedipus dans l'opéra de Stravinsky dirigé par Eric Ericson. Anders Andersson a étudié un an à l'Ecole Nationale d'Opéra à Stockholm et il a chanté plusieurs rôles principaux dont un salué Samson dans *Samson et Dalila*. Il chante régulièrement à l'Opéra Royal de Stockholm depuis son premier rôle solo en 1991. Il a aussi été invité plusieurs fois à se produire à l'étranger.

Folke Alin (1960-) a été élève au conservatoire de Stockholm. Il a aussi étudié le piano avec Irène Mannheimer et l'interprétation de romances avec Dorothy Irving. Il travaille entra autres au Folkopera de Stockholm comme répétiteur et chef des chœurs. Il est pianiste et répétiteur à la société vocale Orphei Drängar et il a donné plusieurs concerts de romances avec Erik Sædén, Ingrid Tobiasson et Anders Andersson. Il enseigne aussi l'interprétation de romances à Kulturama à Stockholm.

Allmänna Sången fut fondé en 1830 et est le plus vieux chœur universitaire de la Scandinavie. Il se composa d'abord exclusivement de voix d'hommes mais il est mixte depuis 1963. Parmi les anciens chefs du chœur, on remarque O.F. Tullberg (le fondateur), Oscar Arpi, Hugo Alfvén et Robert Sund. Cecilia Rydinger-Alin en est le chef depuis 1988. Le chœur prend souvent place sur l'estrade de concert à la télévision et au studio d'enregistrement. Allmänna Sången a récemment fait des productions sous la baguette d'Esa-Pekka

Salonen en collaboration avec l'Orchestre Symphonique de la Radio et sous la direction d'Eric Ericson.

Cecilia Rydinger-Alin (1961-) fut choisie comme chef d'Allmänna Sångern au printemps 1988. Elle a étudié dans la classe de direction du conservatoire de Stockholm avec entre autres Eric Ericson et Jorma Panula. Elle a travaillé avec le Chœur de la Radio et le Chœur Bach Adolf Fredrik. En 1991, elle gagna le grand concours de direction de l'Opéra Royal et elle fut ensuite engagée à l'Opéra. Elle travaille régulièrement avec les orchestres symphoniques suédois majeurs.

Mats Nilsson termina ses études au conservatoire de Stockholm comme premier et seul élève de la division diplôme à avoir la direction chorale comme matière principale. Il est à la tête du chœur de chambre du KFUM depuis 1987. Il est également le chef du Chœur Symphonique de Gothenbourg et il dirige son propre ensemble vocal orienté autant vers la musique ancienne que la musique chorale du 20e siècle.

1. Jag längtar efter dig

(Ernst Thiel)

Jag längtar dig.
Jag längtar ditt rike.
Jag längtar mest,
då du är när.
Jag längtar alltid,
till ditt skönhets rike,
jag längtar dit,
då jag är där.

2. Skogen sover

(Ernst Thiel)

Skogen sover.
Strimman på fästet flämtar matt.
Dagen vakar i juninatt.
Tystnat har nyss hennes muntra skratt,
redan hon sover.
Till hennes sida jag stum mig satt.
Kärleken vakar över sin skatt,
kärleken vakar i juninatt.

3. Saa tag mitt hjärte

(Tove Ditlevsen)

Saa tag mit Hjerte i dine Hænder,
men tag det varsomt og tag det blidt,
det røde Hjerte nu er det dit.
Det slaar saa roligt, det slaar saa dæmpet,
for det har elsket og det har lidt
nu er det stille, nu er det dit.

1. I long for you

I long for you.
I long for your kingdom.
I long most,
When you are close.
I long always
For your beauty's kingdom.
I long for it
When I am there.

2. The forest sleeps

The forest sleeps
And on the battlement the last rays gasp.
Day watches in the June night.
Her happy laughter is silenced;
Already she sleeps.
I sat silent by her side.
Love watches over her treasure,
Love watches in the June night.

3. So take my heart

So take my heart within your hands
But take it gently, take it soft,
The red heart now is yours.
It beats so calmly, beats so hushed
For it has loved and suffered too,
Now it is calm, now it is yours.

Og det kan saares og det kan segne
og det kan glemme och glemme tit,
men glemmer aldrig at det er dit.

Det var saa stærkt og saa stolt, mit Hjerte
det sov og drømte i Lyst og Leg
nu kan det knuses men kun af dig.

4. Kärlekens visa

(Pär Lagerkvist)

Kärlekens visa har inga ord,
nynnar som vinden i träden,
svävar lätt över blommande jord,
leker i sommar säden.

Ingen hör den mera än vi,
du och jag vid din sida.
För det är oss den sjunger i
sin sång över jorden vida.

5. Det är vackrast när det skymmer

(Pär Lagerkvist)

Det är vackrast när det skymmer.
All den kärlek himlen rymmer
ligger samlad i ett dunkelt ljus
över jorden, över markens hus.

Allt är ömhet, allt är smekt av händer.
Herren själv utplånar fjärran stränder.
Allt är nära, allt är långt ifrån.
Allt är givet människan som lån.

And it can tare and it can fail
And can forget, forgets indeed,
Forgets yet ne'er that it is yours.

It was so strong, so proud, my heart
It lay and dreamed in perfect ease,
Now can be crushed, but just by you.

4. The song of love

The song of love is a song without words
A sigh like the wind in the trees,
It floats so light over flowering earth
Like seeds in the summer breeze.

No one hears it more than we,
You and me at your side,
For the song it is of you and me
Your song in the world so wide.

5. It is finest in the twilight

It is finest in the twilight.
All the love in heaven bright
Is now gathered in a darkly hue
Over earth and earth's construe.

All is tenderness and all embraces.
God demolishing long distant places.
All is near and all is far beyond,
Everything to human kind is loaned.

Allt är mitt, och allt skall tagas från mig,
inom kort skall allting tagas från mig.
Träden, molnen, marken där jag går.
Jag skall vandra ensam, utan spår.

6. Det kom ett brev

(Pär Lagerkvist)

Det kom ett brev om sommarsäd,
om vinbärsbuskar, körsbärsträd,
ett brev ifrån min gamla mor
med skrift så darrhant stor.

Ord intill ord stod klöveräng,
mogen råg och blomstersäng
och Han som över allting rå
från år till år.

Där låg i solen gård vid gård
inunder Herrens trygga vård,
och klara klockor ringde fred
till jorden ned.

Där var en lukt av trädgårdsgång
och av lavendel, afton sång,
och söndagsfriden då hon skrev
till mig sitt brev.

Det hade hastat natt och dag,
utan att vila, för att jag
långt borta skulle veta det
som är från evighet från evighet.

All is mine; all shall be taken from me
In a while shall all be taken from me.
Trees and clouds and earth on which I pace,
I shall lonely wander without trace.

6. There came a note

There came a note on summer seed
On currant bush and cherry tree,
A letter from my mother old
In shaky script, but letters bold.

Word by word the clover field
Ripened rye and summer yield
And He upon whom all depends
As years subtend.

There lay they, sunfilled farm by farm
Supported by God's very arm
And peace to all bright bells proclaim
On earth maintain.

There was a scent of garden path
Of lavender, of evening hearth
And Sunday calm when, as she wrote
To me her note.

Hastened had it, night and day
Without pause, from far away
So that I such things might see,
Things from all eternity.

7. I dina händers mjuka fågelbo

(Erik Blomberg)

I dina ögons klara morgonljus
mitt hjärta vaknar.
Allt är ljus.

I dina läppars höga kärlekssång
min glädje brusar.
Allt är sång.

I dina händers mjuka fågelbo
min oro somnar.
Allt är ro.

8. Som ett blommande mandelträd

(Pär Lagerkvist)

Som ett blommande mandelträd
är hon som jag har kär.

Sjung du vind, sjung sakta för mig
om hur ljuflig hon är.

Som ett blommande mandelträd,
så späd, så ljus och skär.

Bara du ömmaste morgonvind,
vet hur ljuflig hon är.

Som ett blommande mandelträd
är hon som jag har kär.

När det nu mörknar så tungt omkring mig,
kan hon väl lefva här.

7. In your hands' soft, soft nest

The light of early morning eyes is bright
Heart awakens.
All now is light.

The noble love-song of your vibrant tongue
Expounds its joy.
All is song.

In your hands' soft, soft nest
Now care sleeps.
All is rest.

8. Like an almond tree in bloom

Like an almond tree in bloom
Is she, whom I hold dear.

Sing you wind, wind sing slow
To me of lovely care.

Like an almond tree in bloom
So delicate, so spare.

Only the tenderest morning wind
Knows her, lovely, rare.

Like an almond tree in bloom
Is she, for me so fair.

And when the dark enfolds me thus,
Can she yet live here?

9. Det finns väl så många i världen att äga (*Karl Asplund*)

Det finns väl så många i världen att äga,
men ingen som äger mig själv mer än du.

Det finns väl så många i lifvet att glömma,
men ingen att minnas mera än du.

Det finns väl så många, många andra.
Det finns ingen annan än du.

10. Tillägnan

(*Lars Forsell*)

Till dig, du som är fjärd och spegel,
bidande segel, stiltje och vind.

Du som är ebb och flod,
eldströmmen i mitt blod,
jag är din.

Till dig, du som är spår i sanden
eldsken på stranden
molndrakar sju.

Du som är lust och lek
hägrande kust och svek.
Det är du.

Ja, till dig, mäsarnas vita flykt
Ja, till dig sommarljus varmt och tryggt

Till dig, du är långt bort och nära
vågor ska bära dig till min strand
du som är böljesång
dyningen mjuka gång intill land,
till dig.

9. There are so many to own in the world

There are so many to own in the world,
But none that owns myself more than you.

There are so many in life to forget
But none to remember more than you.

There are so many, many others,
But none, there is none but you.

10. Dedication

To you, you who are voyage and veil
Waiting sail, doldrum and wind
You who are ebb and flood,
Fire, right in my blood,
I am thine.

To you who are traces in the sand
Firelight on the strand
Cloud-dragons in view.
You who are all felicity
Beckoning coast, duplicity,
It is you.

To you, whiting flight of the gull
Yes to you, summer light, strong and full.

To you, you who are far and near,
Waves will bear you to my beach.
You who are song of waves,
Swell as it falls and raves
Within reach of you.

11. Sign. "Karlsson — evig vår"

(*Olle Adolphson*)

Det var när sommarnatten kom
med doft från skog och mark.
Då såg jag dig en enda gång
i Västerviks folketspark.
Du var det vackraste jag sett
och hade ljusröd kjol,
din hud var brun, ditt hår var slätt
och långt och blekt av sol.
Jag ödde bort den bästa chans
som livet nånsin ger.
Vi dansade en enda dans
sen såg jag dig aldrig mer.

Jag undrar om du minns mig än
och hur du har det nu.
Det var ju ganska länge sen
om sommaren trettiosju.
Du blev väl säkert någons fru
och hoppas det gick bra
men kanske går du ensam nu
och har det liksom jag
och om du detta läsa får
och du vill träffa mig
så skriv till "Karlsson — evig vår"
och vet att jag väntar dig!

Jag läst din efterlysning nu
min återfunne vän
jag fattar att det var just du
jag såg för länge sen!
Du anar ej vad det var trist
att du försvann så där

11. Signed: Karlsson — ever spring

It was when summer night came down
With scent of woods and evening meek.
I saw you but a single time
There in the park in Västervik
You were the loveliest I've seen
In crimson skirt arrayed,
Your skin was brown, your hair was clean
In fairest hanging braid.
I gave away the bestest chance
That life will ever give,
We danced together but one dance
I saw you never more.

Can you remember me at all,
I wonder how you are.
A while has passed since all this was
In summer thirty-eight.
You married then, and not too late,
I hope things worked out well
But who knows, single is your fate,
Your life is much as mine.
Now should you read this message now
And want to meet with me
Then write to 'Karlsson — ever spring'
And we shall work out 'how'.

I've read your search right now
My long lost friend,
I know that it was you, just you
I met, I met just then.
You cannot know how sad I was
That you just went away.

när jag gick hem till mig till sist
så grät jag och var kär.
Jag sökte dig varenda gång
så länge sommar'n fanns
du var så glad, så smärt, så lång
men jag såg dig ingenstans.

Jar bor här i Skellefteå
och har det som jag kan,
sen fick jag mina ungar två
men fick aldrig någon man.
De bilder som jag skickar dig
behåll dem kära du
de föreställer båda mig
så här ser jag ut nu.

Jag heter Helga Andersson,
jag väntar natt och dag!
Kom Karlsson tag mig härifrån
Kom Karlsson och gör mig glad!

12. Underbart är kort

(Povel Ramel)

Bara en enda ros på ett evigt klänge,
så är livet, trist varar länge,
men underbart är kort, alldeles för kort.

Följer du ödets väg genom dunkla gränder
när dig solen en glimt i sänder
ty underbart är kort, alldeles för kort.

På vår sommaräng du finner bara en
lyckoklöver
någonstans

When I returned to my place then
I wept with love to play.
I looked for you at every turn
All summer, summer long
You were so glad, so thin, so tall
Oh, I was never wrong.

I live here in the north, you know
As well as I can do
And I have children two, you know
But husband did not woo.
The pictures that I now enclose
Please keep them, keep them, do.
They show me in a recent pose
You have me now in view.

My name is Helga Andersson
I've waited day and night
Come Karlsson, come and rescue me,
Come Karlsson, Mr. Right.

12. Marvellous is short

Just a single rose on a single briar
Such is life: sadness lasts for ever
But marvellous is short, much too short.

Following fate's path through murky alleys
The sun will reach you in brief sallies
But marvellous is short, much too short.

In our meadow you will find your lucky clover
Just once,
And likewise once again you'll meet your own
true lover

och likaså en enda gång du möter just den
vän du behöver
så tag din chans,
men fort, innan den flyr bort,
underbart är kort, alldeles för kort.

13. Lycklandsresan

(Gustaf Fröding)

När jag steg i land,
där drufvorna lysa
på Lycklands strand
och flickorna mysa
på stranden i blomster och band.
Go on, tänkte jag,
känn mynten i fickan,
i dag är i dag,
den vackraste flickan
om lifvet och höfterna tag!

Hon gaf mig en titt,
jag kom till ett näste,
där vin ficks fritt,
och vinlöf hon fäste
huldsaligt om hufvudet mitt.
Och i mitt schatull
med tärningen lekte
jag Lycklands gull,
men flickan mig smekte
så saligen ljuflighetsfull.

Men bönderna där
i Lyckland trängde
mig riggen för när,

Seize the chance
Now you've met your sort
Get caught, now you've met your sort
For marvellous is short,
much too short.

13. To the land of bliss

When land I kissed
Where the grapes are ripe
In the land of bliss
And the girls excite
On the beach where happiness is.
Go on, this way
Feel rich in a swirl
Today is the day
Take the loveliest girl
And dance with her as you may.

She gave me a glance
I came to a nest,
Where wine enhanced
And a vine she tressed
On my forehead, oh I was entranced.
In my seaman's box
I tossed the dice
A blissful cox
While we embraced
On paradise's rocks.
But the peasants there
In the land of bliss
Unwilling to share

och tillhyggen svängde
de bönderna, bönderna där.
"Hej, leden är trång,
nu näfven håll knuten,
och taljan igång,
se opp från kikuten,
ohoj, alle boys, kom along!"

Och ilsken och full
jag slog och jag spände
tre bönder ikull,
min käresta rände
åt skogs med mitt Lycklands gull.
Det small och det hven,
de flängde mig sönder
med käppar och sten,
förbannade bönder,
de slogo mig halt i ett ben.

Så steg jag ombord,
men stödd på en krycka
och lappsalvsmord
af Lycklands lycka
och viner och flickor förgjord.
Till sorg blir all glans,
och halt får en vanka
omkring efter dans,
en vinlöfsranka
blir hård som en hagtornskrans.

Men skål alle boys,
gör fast alle trossar,
och skål, alle boys,
god natt alle gossar,
nu går skeppar Lyckman till kojs.

They swung their sticks,
The peasants, peasants there.
'There's not much room
Hold hard my fist
A blow and boom
Look out, my wrist
Come on you boys, just come.'

Angry and drunk
I fought and struck
And three men sunk
And just my luck
The girl, oh the girl did a bunk.
Boom and bash
They carved me up
Another crash
The peasants' dupe
My left leg lame and slashed.

So I climbed on board
Leaned on a stick
With ointment smeared
Of paradise, sick
By wine and women gored.
All glitter's dross
And lame am I
And still more cross
And the vine she tied
Is hawthorn, not sweet moss.

But cheers you boys
And fix the hawsers
And cheers all you boys
Good night to all boozers
This seaman shall sleep from his ploys.

14. Prins Aladin av Lampan

(Gustaf Fröding)

Prins Aladin af Lampan
har ingen lampa kvar,
han trefvar under manteln
där lampan var,
han söker efter Ringen
men ringen finner ingen
som inga ringar har.

Prins Aladin den store har
tappat sitt förnuft
och trefvar blindt i luft.
Han manar ur det vida:
"Kom festslottet mitt
med pärlor och rubiner
i salen, som skiner
af guld och av hvitt!

I andar, I gören
er plikt och er flit,
I fören mig, I fören
prinsessan Belbrududur
den månemilda hit!"
Så raglar framåt gatan,
där trängseln är stor,
prins Aladin i trasor
och trasiga skor:
"Se fånen, hör på fånen,
den galne skräddarsonen,
ni vet, ni vet han tror
han är sultanens bror!"

14. Aladdin of the lamp

Aladdin of the lamp,
No lamp he has.
He seeks beneath his cloak
Where the lamp was,
He searches for the Ring
Finds nothing
He who no rings has.

Aladin, he the great has
Lost his mind
And stumbles almost blind.
He suddenly pronounces:
'Come castle bright
With rubies and pearls
In shining halls
Of gold and white!

You spirits, your deeds
Your job and your duty
You lead me, you lead
Princess Belbrududur
the moonlighted beauty!"
He trips down the street
Among the crowds
Aladdin in rags
His shoes in shreds.
'Look at the fool
From the cobbler's stool
He thinks he is no other
Than the Sultan's brother ! "

I skräddare och tiggare,
i kännen icke anden,
man gör en vink med handen
och ropar sakta blott:
kom slott, kom slott, kom slott!

Han ser åt himlaranden,
han spanar efter anden,
han väntar på sitt slott,
då småler folket smått:
"ditt slott är allt i månen,
se fånen, se fånen!"

Ack, den som ägt om Lampan,
har aldrig, aldrig ro,
och den som burit Ringen,
vill aldrig, aldrig tro,
att icke undertingen
från fordom äro kvar,
fast villorna bedraga
och tvivel honom gnaga
och inga ting han har.

Ty Lampan det är skaparkraft,
som gör till makt en man,
och Ringen det är troskraft,
som allting kan.

15. Säf, säf, susa

(Gustaf Fröding)

Säf, säf susa, våg, våg, slå,
I sägen mig hvar Ingalill den unga
mände gå?

You cobblers and you beggars
The spirit you don't know
A wink and he will do;
Just gently call the rascal
Call castle, castle, castle.

He gazes up to heaven
The spirit to enleaven
The castle he awaits
The while the people bait:
'Your castle's in the moon
Just look at the buffoon!'

Oh he who owns the lamp
His life is never still
And he who bears the Ring
He knows full well
That wondrous things
Survive from old
Though dreams deceive
While doubts conceive,
He has no gold.

The lamp conveys creative might
And makes the owner strong.
The ring is faith, the strength of right
Can do no wrong.

15. Sigh reeds, sigh

Sigh reeds, sigh, beat waves, beat;
Tell me where Ingalill, the young maid,
is fled.

Hon skrek som en vingskjuten and,
när hon sjönk i sjön,
det var när sista vår stod grön.
De vore henne gramse vid Östanålid,
det tog hon sig så illa vid.
De vore henne gramse för gods och gull
och hennes unga kärleks skull.
De stucko en ögonsten med tagg,
de kastade smuts i en liljas dagg.
Så sjungen, sjungen sorgsång
I sorgsna vågor små,
säf, säf, susa, våg, våg slå!

16. Ingalill

(Gustaf Fröding)

Ingalilla, Ingalill, sjung visan för mig,
min själ är så ensam på lefnadens stig,
mitt sinne är så ensamt i sorgen.
Ingalilla, Ingalill, sjung visan för mig,
den klingar mig så lyckosam, så god och
tröstelig,
så milder i den ödsliga borgen.
Ingalilla, Ingalill, sjung visan för mig,
mitt halva kungarike det vill jag gifva dig
och allt mitt guld och silfver i borgen.
Min kärlek är mitt silfver och guld i min
borg,
mitt halfva kungarike är hälften af min sorg,
säg, Ingalilla, rädes du för sorgen.

She shrieked like a winged duck
As she sank into the lake
When the last spring was all green.
They were all jealous at Östanålid
And she was so upset
They were jealous of her chattels and gold
And for her young love's sake.
They stung their pearl with thorns,
Cast dirt in a lily's dew
So sing, so sing a sad lament
You sad, sad waves so fleet.
Sigh reeds, sigh, beat waves, beat.

16. Ingalill

Ingalilla, Ingalill sing me your lay
My soul is so lonely on life's weary way
My heart is so lonely in sorrow.
Ingalill, Ingalill sing me your lay
It sounds to me so full of hope, so
comforting and gay,
And calm in the castle so narrow.
Ingalill, Ingalill sing me your lay
Half of my kingdom to you I would pay
And all my gold and silver you shall
borrow.
My love is the silver and gold in my care
And half of my kingdom is half my despair,
Say Ingalilla, do you fear for my sorrow?

17. Kung Heimer och Aslög

(Frans Hedberg)

Det skiner sol över dal och fjäll,
kung Heimer öppnar sin harpa:
"Träd ut, liten Aslög, i fager kväll,
i svala källan två foten mjäll,
här sova de vindar skarpa!
Träd ut, träd ut, liten Aslög vän,
låt tårarna mer ej strömma!
Till Norges Fjällar vi kommit hän;
kom, lyssna till harpan vid gubbens knän,
här vilja vi sorgerna glömma.
Träd ut, träd ut, liten Aslög fin,
att löga i källan den klara!
Göm tårarna som ett kostligt vin,
här kvittra svalor, här surra bin,
här kunna vi trygga vara!
Här vilja vi glömma all nöd, allt kval,
och mord och ramlande troner;
Här vilja vi minnas kung Sigurds sal,
och din moders, Brynhildas ättartal,
vid levande harpotoner!
Här lurar ej mord, ej mörkt försåt
på dottern av Fafnersbane.
Här gästar friden på ödslig stråt;
Träd ut, liten Aslög, och stäm din gråt,
medan ljusare tider vi ane!
Träd ut, träd ut, liten Aslög vän,
låt tårarna mer ej strömma!
Till Norges fjällar vi kommit hän;
kom lyssna till harpan vid gubbens knän
här vilja vi sorgerna glömma!"

17. King Heimer and Aslög

The sun it shines on valley and hill
King Heimer tunes his harp.
"Tread out little Aslög, take your fill
In evening cool, feet dancing drill
Here no cold winds carp.
Tread out, tread out oh Aslög fair
And dry your throbbing tears.
To Norway's hills, now we are there
List to the harp with tune so rare
Here let no sorrows lear.
Tread out, tread out oh Aslög fine
To bathe in the clear-watered spring.
Forget your tears like a noble wine
While swallows chatter, the bees divine
Here our life we could bring.
Let us forget, let need beseech
Slaughter and falling thrones;
Here we remember King Sigurd's reach
Your mother, Brynhilda's speech
To vibrantly living tones.
Here there is murder, not dark intent
To the daughter of Fafner's slayer
There, there is peace; alone it went.
Tread out little Aslög, see now blent
While brighter times seek their player.
Tread out, tread out oh Aslög fair
And dry your throbbing tears.
To Norway's hills, now we are there
List to the harp with tune so rare
Here let no sorrows lear.'

18. Kung Liljekonvalje

(Gustaf Fröding)

Kung Liljekonvalje av dungen,
Kung Liljekonvalje är vit som snö,
nu sörjer unga kungen
prinsessan Liljekonvaljemö.
Kung Liljekonvalje han sänker
sitt sorgsna huvud så tungt och vekt,
och silverhjälmén blänker
i sommarskymningen blekt.
Kring vårens spindelvävar
från rökelsekaren med blomsterstoff
en virak saktar svävar,
all skogen är full av doft.
Från björkens gungande krona,
från vindens vaggande gröna hus
små sorgevisor tona,
all skogen är uppfylld av sus.
Det susar ett bud genom dälden
om kungssorg bland viskande blad,
i skogen vida vädnen
från liljekonvaljernas huvudstad.

19. Tonerna

(Erik Gustaf Geijer)

Tanke, vars strider blott natten ser,
toner, hos eder om vila jag ber.
Hjärta som lider, av dagens gny,
toner, till er vill det fly.

18. King lily-of-the-valley

King lily-of-the-valley of the grove
King lily-of-the-valley is white as snow
The sad king mourns his lily love
He mourns the princess lily so.
King lily-of-the-valley sinks
His sorry head so tired and weak
And his silver helmet twinkles
In the summer evening bleak.
And round the cobwebs in the spring
From the censer with the scent of blooms
Insects gently wing
And perfumes fill the forest rooms.
From the birch tree's bowing crown
A green and trembling house of air
The faintest lamentations sound
And through the woods the sighs repair.
A message spreads all round about
From whispering leaves of the king's loss
And every little plant cries out,
Lilies-of-the-valley among the moss.

19. Tones

Thoughts that are known but to the night,
Tones, have mercy, flee my sight.
Heart that is stung by daily care,
Tones, let me rest with you there.

20. Värmlandsvisan

(Fredrik A. Dahlgren)

Ack Värmeland du sköna, du härliga land
du krona bland Svearikes länder
Och komme jag än mit i det förlovade land
till Värmland jag ändock återvänder.
Ja där vill jag leva, ja där vill jag dö.
Om en gång ifrån Värmland jag tager mig
en mö
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.
Värmeland är lustigt att leva och att bo
det landet jag prisar så gärna
Där klappar det hjärtan med heder och tro
så fasta som bergenäs kärna
och var och en svensk uti svearikes land
som kommer att gästa vi Klarälvens strand
han finner blott bröder och systrar.
O där vill jag bygga och bo
med enklaste lycka förnöjder.
Dess dalar och skog ger mig tystnadens ro
och luften är frisk på dess höjder
och forsarna sjunga sin ljuvliga sång
vid dem vill jag somna så stilla en gång
och vila i Värmländska jorden.

20. Värmland lay

O Värmland, how lovely, Värmland my land
The jewel of Sweden as I discern
And though I come to the promised land
To Värmland yet I shall return.
For there would I live, there would I die.
And if with a Värmland maid I tie
the knot, I know I'll not regret.

For Värmland is lovely to live and dwell,
The country I rank so high.
There, there are noble hearts that swell
Strong as the iron nigh
And every Swede in Sweden's land
That seeks us out on river strand
Will find but sisters and brother.
Oh there would I live and dwell
With simplest of pleasures content.
The valleys and forests, the peace of the dell
And the freshest of air with sweetest scent
And the song is heard of rushing falls
My resting place when dark death calls
And rest in Värmland's soil.

INSTRUMENTARIUM

Grand piano: Steinway D

Piano technician: Edgar Lips

Recording data: 1992-10-29 at Rikssalen, Uppsala, Sweden and 1992-10-30/31 at Danderyd Grammar School, Sweden

Recording engineer: Ingo Petry

2 Neumann TLM170, 2 Neumann U89 and 2 Neumann KM130 microphones; mixer by Didrik De Geer, Stockholm 1990; Fostex D-20 DAT recorder

Producer: Robert von Bahr

Digital editing: Jeffrey Ginn

Cover text: Anders Andersson

English translation: William Jewson

German translation: Per Skans

French translation: Arlette Lemieux-Chené

Front cover picture: Peter Bently

Anders Andersson photograph: Dag Sundberg

Typesetting, lay-out: Kyllikki & Andrew Barnett, Compact Design Ltd., Harrogate, England

Colour origination: Studio 90 Ltd., Leeds, England

BIS recordings can be ordered from our distributors worldwide.

If we have no representation in your country, please contact:

BIS Records AB, Stationsvägen 20, SE-184 50 Åkersberga, Sweden

Tel.: +46 8 544 102 30 Fax: +46 8 544 102 40

info@bis.se www.bis.se

© & ® 1992, BIS Records AB

This recording was made possible by a generous contribution from Liber förlag.

Anders Andersson